

Kaj? Ledinska čestitka
Kdaj? 23. december 2016
Kje? v telovadnici

Na Ledini smo se, kot je že v navadi, odločili zadnji dan šole popestriti. Dijaki in profesorji so s skupnimi močmi pripravili še eno izvrstno Ledinsko čestitko. V šoli smo bili prikrajšani za prvo uro, po lahkotno preživeti razredni uri pa smo se polni pričakovanj zbrali v telovadnici. Že prejšnji dan so postavili oder in poskrbeli za dobro ozvočenje. Lahko smo uživali v številnih talentih naših dijakov, omeniti pa je treba tudi profesorje, glede katerih lahko brez pomislekov rečemo, da tako kul profesorjev ne premore nobena druga šola. Vzdušje je bilo prijetno praznično, saj ni manjkalo ne plesa, ne petja, pa tudi skečev in smeha ne. Še posebej pa ni manjkalo dijakov, veselih nad tem, da se bližajo težko pričakovane in zaslužene počitnice. Foto utrinke s prireditve pa si oglejte na platnicah te čudovite Mladike. (Daša Škof)

Kaj? literarni pogovor o pesniški zbirki
Zbrka poezije
Kdaj? 15. december 2016
Kje? učilnica 115

Dijaki 4. g smo se pri slovenščini odločili organizirati intervju z mlado pesnico Zalo Đurić Ribič in urednico Natašo Detič. Gorana Mijatović in Jošt Mandič, dijaka naravoslovnega oddelka, sta ob pomoči razreda s poglobljenimi vprašanji pokazala, da se naravoslovci znajdemo tudi pri vodenju literarnega pogovora. Zale nista spraševala le o njeni prvi zbirki, ki nosi naslov Zbrka poezije, temveč ju je zanimalo tudi njeno osebno življenje. Zala pravi, da jo bomo spoznali ob prebrani zbirki, kajti ta je v celoti osebnoizpovedna. Njen navdih za pisanje so predstavljale tudi težave v šoli. Nataša Detič, urednica založbe Ocean, pravi, da Zala kljub mladosti velja za izjemno talentirano pesnico. Povedala nam je še, da se v Zbirki poezije lahko najdejo tako mladi kot stari, le na drugačen način. Ob zaključku nam je na vprašanje glede svoje prihodnosti Zala odgovorila, da se bo še naprej posvečala vsem področjem umetnosti, kajti to je njen način življenja. (Mark Stanič)

Kaj? mednarodna izmenjava Erasmus+
Kdaj? 17. do 21. oktober 2016
Kje? pri nas

Na Gimnaziji Ledina se vključujemo v različne projekte. Erasmus+ je eden od njih. To je program EU, ki mladim v Evropi nudi izobraževanje, usposabljanje in športne aktivnosti, ki bi jih povezale. Njegov proračun je dovolj visok, da bo letos zagotovil takšne možnosti več kot štirim milijonom Evropejcev, ki želijo študirati v tujini ali pridobiti izkušnje kot prostovoljci. Erasmus+ finančno podpre veliko projektov, med njimi je tudi mednarodni projekt Gimnazije Ledina Food and Sustainability Thrive (FAST). Projekt je sestavljen iz več delov, vključuje pa tudi izmenjavo, ki je seveda za dijake najbolj zanimiv del. Gimnazija Ledina se je odločila za izmenjavo z nizozemsko srednjo šolo Zwijsen college. Prvi del izmenjave je potekal od ponedeljka, 17. oktobra, do petka, 21. oktobra 2016, ko so se nam v Sloveniji pridružili nizozemski dijaki, ki so z letalom prileteli na letališče Jožeta Pučnika. Slovenski dijaki smo jih pospremili domov in jim razkazali okolico. V torek zjutraj pa se je začel program, ki je trajal ves teden. Prvi dan smo jim razkazali šolo ter jih uvedli v temo projekta. Imeli smo predavanje o jabolkih, nato pa smo naredili nekaj poskusov v laboratoriju in dokazali, katero sadje ima največ vitamina C. Popoldne smo imeli orientacijo. Tako smo nizozemskim dijakom lažje predstavili Ljubljano in njene lepote. Preostalo popoldne in večer smo bili prosti, kar smo lahko izkoristili, da smo jih z družino peljali še v kakšen znan kotiček Slovenije (Bled, Kamnik, Postojnsko jamo ...). Naslednja dva dni smo imeli delo na terenu. Pred šolo nas je pobral avtobus in nas odpeljal na ogled ekološke kmetije Repovž, proizvodnje in prodajalne pijač Dana, poskusnega sadovnjaka, kmetije Kos in Kmetijskega inštituta Slovenije. Da pa niso prevladovale le šolske zadeve, smo opravili še zanimivo laboratorijsko delo in uživali v športnih dejavnostih. V petek, zadnji dan, pa smo bili v šoli. Imeli smo tri ustvarjalne delavnice, in sicer smo ustvarjali s hrano, na okrasne kozarce risali sadje ter iskali pregovore o hrani. Na žalost se je bližal konec našega prvega srečanja, saj so imeli nizozemski dijaki zvečer let nazaj na Nizozemsko. Vsi smo bili malo žalostni, vendar smo imeli v mislih, da se bomo kmalu spet videli, saj jim bomo obisk vrnilo že prvi teden aprila. (Nina Rems)

